

Good Music Makes Ya Live Longer... And Better!

marc.mazzmusikas@skynet.be – website op komst

Medewerkers: Bruno Depeyper / Dani Heyvaert / Peter Jacobs / Antoine Légat / Holly Moors / Marc Nolis / Fred Schmale / Georges Tonla Briquet / Ben Vanhoegaerden / Marc Vos

---

INHOUD

- **Small Talk:** ([Banana Peel](#) / [Folksurvivalclub](#) / [N9](#) / [Ripspiqué](#) / [Take Root](#) / [Toogenblik](#))
  - **Caught in the Act:** ([The Rhythm Bombs](#) / [Burt Bacharach](#) / [Richard Galliano](#) / [John Scofield](#) / [Ska Cubano](#) / [Raymond Van 't Groenewoud](#) / [Rupa & The April Fishes](#) / [De Schedelgeboorten](#) / [De Kleuren Van de Velde](#))
  - **Laser op Scherp:** ([Booka & The Flaming Geckos](#) / [Tim Bragg](#) / [Copernicus](#) / [Ronny Cox](#) / [Daddy](#) / [Drive-By Truckers](#) / [Phil Friendly](#) / [Holmes](#) / [Zakiya Hooker](#) / [The Klezmatics](#) / [Bassekou Kouyate & Ngoni Ba](#) / [Steve Kuhn](#) / [La Nueva Banda De Santisteban](#) / [Grant Langston](#) / [Delbert McClinton](#) / [Mission 5](#) / [Nils Petter Molvaer](#) / [Zachary Richard](#) / [The River Brothers](#) / [Tanel Ruben](#) / [Sue Sergei](#) / [Star Anna & The Laughing Dogs](#) / [Mark Stuart & the Bastard Sons](#) / [Allan Thomas](#) / [Various / Jazz In 't Park Live 2008](#) / [Various / Radio Modern](#) / [Various / Sensacional Soul Vol. 2](#) / [Various / The Rough Guide To The Music Of Cuba](#) / [Various / The Rough Guide To Irish Folk](#) / [Various / The Rough Guide To Merengue Dance](#) / [Ben Winship & David Thompson](#))
-

SMALL TALK

@ Morgen, maandag 14 september, is er een dubbelconcert in de **BANANA PEEL** te Ruiselede: het **Janet Martin Trio** en het **Peter Nathanson Trio**. Een week later, maandag 21 september, is het dan de beurt aan **Angela Brown** om de keet in vuur en vlam te zetten. Meer info op www.bananapeel.be. (MN)

@ Even bijzondere aandacht voor een uniek concertje in Antwerpen. Op vrijdag 23 oktober geeft de onvolprezen **FOLKSURVIVALCLUB** een optreden in Theater Het Klokhuis, Parochiaanstraat 4. Het concert start op 20u.30 en u betaalt slechts een luttele 10 euro. Voor wie nog niet helemaal mee is: de Folksurvivalclub is het trio Ad van Meurs, Marjan Cornille & Ankie Keultjes, dat vorig jaar de excellente cd *Break Of Dawn* uitbracht. Uitzonderlijk mooie zang, idem dito instrumentatie, wie twijfelt er dan nog? Voor info en tickets kunt u terecht op 03/887.66.29 of 0499/38.09.08. Haast en spoed is deze keer goed want het is aanschuiven... (MN)

@ Het september/oktober programma van **N9** in Eeklo biedt op en top variatie: vrijdag 25/09 de voorstelling van de nieuwe **Neeka** cd; zaterdag 26/09 de surf van **Slacktone** (exclusief concert); vrijdag 02/10 **The Handsome Family**; zondag 04/10 de onnavolgbare **Kinky Friedman**, en vrijdag 16/10 **Sons of Navarone**. Verder is er voor de liefhebbers op zaterdag 10/10 een muziekquiz. Meer info op www.n9.be. (MN)

@ Op donderdag 1 oktober organiseert **RIPSPIQUÉ** een concert onder de noemer *It's A GAS*. 'Great American Standards' zijn dat, gezongen door **Paul Michiels** met enkel pianobegeleiding van Jeroen D'hoë. Zoals steeds vindt dit optreden plaats in Bovenzaal De Valk, Lier. Verder in de toekomst is er een concert van **Miek & Roel** op donderdag 19 november. Meer info op www.ripspique.be. (MN)

@ De nieuwe editie van het **TAKE ROOT** festival vindt plaats op zaterdag 3 oktober in De Oosterpoort te Groningen. Het zal een spektakel worden met eventjes liefst 18 artiesten/bands die aantreden: **Seasick Steve**, **Dayna Kurtz & Band**, **The Band of Heathens**, **Danny Schmidt**, **Ana Egge**, **Israel Nash Gripka & Band**, **Peter Broderick**, **Jesse Dee & Band**, **The Whispertown 2000**, **The Tallest Man on Earth**, **William Elliott Whitmore**, **Nels Andrews**, **The Handsome Family**, **James McMurtry & The Heartless Bastards**, **Willie Nile & Band**, **Kinky Friedman & Band** en **Jason Isbell**. Voorwaar een uitgebreid en veelbelovend programma. Meer info op www.takeroot.nl. (MN)

@ **TOOGENBLIK** in Haren verblijdt ons met een voorlopig programma voor dit najaar: vrijdag 25/09 **Eilen Jewell & Band**; vrijdag 09/10 **Bill Sheffield**; vrijdag 16/10 **Inneke 23** en **Two Dollar Bash**; vrijdag 23/10 **Greg Trooper**; vrijdag 13/11 **Tim**

Easton (foto); vrijdag 20/11 **Wizz Jones**; vrijdag 27/11 **Romy Mayes & Danny Michel**, en vrijdag 04/12 **Beppe Gambetta**. Meer info op www.toogenblik.be. (MN)

CAUGHT IN THE ACT

The Rhythm Bombs (Beleuvenissen) – 03/07/09 – Leuven

Burt Bacharach – 09/07/09 – Koningin Elisabethzaal, Antwerpen

Richard Galliano / John Scofield (Dinant Jazz) – 20/07/09 – Dinant

Ska Cubano (Klinkers) – 24/07/09 – Brugge

Raymond Van 't Groenewoud (Klinkers) – 25/07/09 – Brugge

Rupa & The April Fishes (Klinkers) – 26/07/09 - Brugge

Zomertijd: festivaltijd. Waarom zou een mens in de vakantieperiode op vakantie gaan naar het buitenland als in

eigen land de meest uitéénlopende muzikanten, groepen, zangers en zangeressen de diverse podia onveilig maken? Op vrijdagavond 3 juli begeven we ons naar Beleuvenissen, een gratis stadsfestival in Leuven waar elke vrijdagavond van juli artiesten in een welbepaald genre geprogrammeerd staan. Op 3 juli staan in het kader van blues en jazz o.a. **The Rhythm Bombs** op de affiche. Even kijken of ze nog steeds even gedreven zijn zoals een tweetal jaar terug op het bluesfestival in

Peer en op de vlammende live cd *Better Be Ready*. Niks mis met deze jongens want ze geven er nog altijd een ferme lap op. Swing, blues, r&b, gospel, rock, soul, boogie, roots... De plaatselijke Vismarkt davert op zijn grondvesten. Als je de kans hebt om ze ergens ten lande of bij onze noorderburen mee te pikken: niet twijfelen. Geen betere bluesband om eens lekker op loos te gaan dan de Rhythm Bombs.

Een week later is het kiezen tussen BB King op Gent Jazz en **Burt Bacharach** op 9 juli in de Koningin Elisabethzaal in Antwerpen. We kiezen voor de laatste daar we hem nog nooit aan het werk zagen. En eerlijk gezegd is hij als componist ongeëvenaard. Hij is één van de grootste songwriters uit de muziekgeschiedenis. Met zijn +/- tienkoppig orkest brengt hij op magistrale wijze een bloemlezing uit zijn rijk gevulde oeuvre. De zang wordt uitgevoerd door 2 zangeressen en één zanger waar we in de toekomst zeker van gaan horen. Donna Taylor, Josie Jones en John Pagano zingen de songs die origineel door o.a. Dionne Warwick, Dusty Springfield en Gene Pitney gebracht werden op overtuigende wijze. De 81-jarige Burt Bacharach zag dat het goed was en gaf ons nog een nieuwe song cadeau: *Every Other Hour*. Volgens de kenners een hit in wording. We kunnen dat alleen maar beamen.

Wegens verjaardagsverplichtingen (iedereen wordt blijkbaar 50 dit jaar) moet ik Brosella, het gratis en uiterst plezant folk- en jazzfestival in het Brusselse Groentheater, aan mij voorbij laten gaan. Een week later besluiten we niet naar het bluesfestival in Peer te gaan maar wel onze horizonten te verleggen tot bij onze Waalse broeders van het Dinantse jazzfestival Dinant Jazz. Daar staan op 20 juli zomaar eventjes **Richard Galliano** met zijn Quartet en **John Scofield** met zijn New Orleans project The Piety Street Band geprogrammeerd. Beiden zorgen ongetwijfeld voor het muzikaal hoogtepunt van deze zomer. Accordeonist Richard Galliano laat zich bijstaan door pianist Gonzalo Rubalcaba, bassist Richard Bona en drummer Clarence Penn. Subtiële jazzmuziek in diverse stijlen door een bende klasbakken. Dat geldt ook voor John Scofield die met zanger/pianist Jon Cleary, bassist Donald Ramsey en drummer Ricky Fataar voor een heerlijk zuiders funky New Orleans feestje zorgt. Het uitstekend georganiseerde festival in Dinant zorgt ieder jaar voor een muzikant die peter is van het festival, mee de programmering verzorgt en uiteraard live aan het werk te zien is. Dit jaar betrof het hier de alom gekende en bejubelde Toots Thielemans. Hij haalt als gast tijdens beide optredens de mondharmonica boven. Op zijn 87ste gaat hij nog altijd tekeer zoals in de beginjaren van zijn carrière. Samen met John Scofield perst hij een stevige bluesrocker uit zijn harmonica. Meesterlijk. Volgend jaar mag Manu Katché de fakkel van Toots overnemen.

Om de maand juli op passende wijze af te sluiten pikken we een weekendje Klinkers mee in Brugge omdat de aangekondigde groepen ons meer aanspreken dan die op het Sfinksfestival in Boechout dat op hetzelfde weekend plaatsvindt. Op vrijdagavond 24 juli komt **Ska Cubano** voor een éénmalig concert uit Londen overgevlogen. Deze 10-, of is het 12-koppige formatie mixt ons een zeer ontvlambare cocktail van ska, calypso, cumbia, rumba en andere Zuid-Amerikaanse en Jamaicaanse ritmes. Dit alles wordt in goede banen geleid door de prettig gestoorde zanger en bandleader Natty Bo. De Brugse binnenstad gaat uit zijn dak. Een dag later mag Vlaams muziekmonument Raymond zijn ding doen. En dan hebben we het natuurlijk over **Raymond Van 't Groenewoud** die een thuiswedstrijd speelt. Hij treedt in kleine bezetting aan met als ritmesectie Mich Verbelen op bas en Cesar Janssens aan de drums en als gitarist Bruno de Grootte. Wat mij betreft is hij momenteel één van de beste en subtielste gitaristen van de lage landen. Hij kan zowat alle stijlen aan en dat hoor je ook heel duidelijk tijdens zijn optreden met Raymond. Ik hoef je niet te zeggen dat ze een 'best of' brachten uit de rijk gevulde collectie van Mijnheer Raymond. Wie hem in dezelfde bezetting ook gratis aan het werk wil zien rept zich naar de Music Village in Brussel op donderdag 24 september voor Broodje Brussel. Maar opgelet, je moet je plaatsje reserveren wegens de grote belangstelling. Check de website van de AB. We sluiten af met onze vrienden uit San Francisco, **Rupa & The April Fishes**. Ik had heel wat vrienden gewezen op dit concert. Het deed dan ook dubbel zoveel plezier dat die allemaal aanwezig waren en dat de groep muzikaal niet door de mand viel. Integendeel, ze brachten een subliem concert in hun gebruikelijke mix aan stijlen gaande van Franse chanson tot allerlei oosterse en Zuid-Amerikaanse muziek. Niet te vergelijken met hun eerdere doortocht in de AB club waar ze ongeïnspireerd klonken. Iedereen zag dat het goed was en genoot met volle teugen. Hun voorraad cd's was in no time uitverkocht. Op 27 oktober verschijnt hun tweede cd *Este*

Mundo en een maandje later zitten ze wederom in Europa. Verwacht je aan concerten in de Roma in Borgerhout, de Spil in Roeselare, de Schakel in Waregem, de Warande in Turnhout, de Centrale in Gent etc... Niet te missen. Allen daarheen. (BV)

De Schedelgeboorten / De Kleuren Van de Velde – 21-22/07/09 – Gentse Feesten

Sire, er bestaan nog echte Belgen. Neem nu mezelf. Op onze nationale feestdag bevind ik me 's morgens nog op het jazzfestival van Dinant. We vertrekken daar na middernacht na een fenomenaal einde door John Scofield en Toots Thielemans. 's Middags zitten we alweer op onze volgende bestemming, namelijk de Gentse Feesten. Zo ben ik die dag zowel in Wallonië als Vlaanderen geweest. Iedereen content. Hoe zit het eigenlijk met de Gentse Feesten? Het moet zowat 20 jaar geleden zijn dat ik er de laatste keer was. Wel, er is weinig veranderd. Het blijft één van de grootste stadsfestivals van Europa met elke dag tientallen concerten, diverse voorstellingen, theater, voordrachten, lezingen, stadswandelingen etc... Alleen de echte grote topnamen die er vroeger wel eens op de affiche stonden zijn verdwenen. Kwestie van de te grote toevloed aan toeschouwers in te dijken en het festival zo goed als gratis te houden.

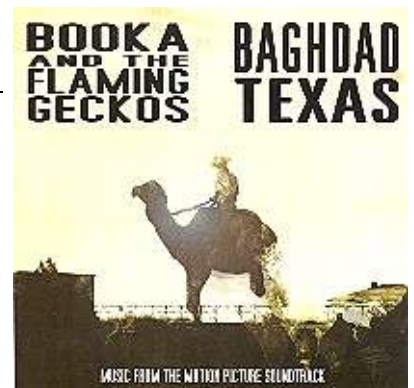
Op vriendelijk verzoek van Rik Tans, een muzikmakker van vroeger die ik laatst onverwachts aantrof als gitarist bij Kazzen en Koo in de Music Village, kom ik naar zijn groep De Schedelgeboorten kijken. Die spelen een speciaal concert naar aanleiding van hun 15-jarig bestaan. Wist ik veel dat hij deze groep opgericht had. En zoals wel eens vaker gebeurt, ben ik onder de indruk. Ze beginnen eraan op Sint Jacobs om 1u 's morgens en twee uur later zijn ze nog aan de gang. Nachtwerk, het is niet altijd aan mij besteed maar voor één keer kan ik er mij mee verzoenen. De Schedelgeboorten brengen een 'best of' en die bestaat uit Nederlandstalige rock en pop aangevuld met de nodige reggae, blues, ska, Afrikaanse en Zuid-Amerikaanse ritmes. Zeer gevarieerde en knappe songs, uiterst getalenteerde muzikanten, een prettig gestoorde zanger en de hulp van klasbakken van het kaliber Rony Verbiest en Raf Walschaerts (Kommil Foo), meer moet dat niet zijn. Deze jongens gaan in het najaar op tournee en doen zomaar eventjes een 25-tal culturele centra en theaters aan. Ze beginnen eraan op 17 september in Tienen en geven er de brui aan op 19 december in Leopoldsburg. Meer info, ook over cd's, op www.deschedelgeboorten.be. Eerder op de dag, om 20u30 om exact te zijn, pik ik, in één van de vele zalen die Gent rijk is, de avant-première mee van De Kleuren Van de Velde. Het betreft hier een hommage van de familie De Cauter aan de eind verleden jaar overleden dichter, zanger, muzikant en beeldend kunstenaar Wannes Van de Velde. Over Koen De Cauter en zijn zonen hoef ik niet veel uit te weiden. Topmuzikanten. Ze brengen op gepaste wijze de songs van Wannes Van de Velde. Acteur Karel Vingerhoets rijgt het geheel aan elkaar met verhalen, teksten en gedichten van Wannes. Een meer dan geslaagd eerbetoon. Wie ze tijdens de komende maanden hier te lande aan het werk wil zien met deze uitstekende voorstelling surft naar www.decauterfam.be en zal daar alle toerdata en -plaatsen terug vinden. Doen! (BV)

LASER OP SCHERP

Booka & The Flaming Geckos / Baghdad Texas / Loudhouse LHR 2009 (www.loudhousemusic.com)

Paris, Texas... die film kennen we, maar dat er ook een *Baghdad, Texas* circuleert, dat was ons niet bekend. Nu, de kans dat we de film, waar deze muziek als soundtrack bij hoort, ooit in de zalen te zien krijgen, lijkt me veeleer klein. De cd is er echter wel en hij is prachtig. Booka Michel is meer dan een klein beetje bekend in en rond Austin, Texas: hij wint al eens prijzen met platen waarvan hij als producer fungeert, hij was lid van Ponty Bone's legendarische Squeezetones en hij kent in en om Austin simpelweg iedereen, die enige naam heeft. Vandaar dat het niet hoeft te verbazen dat aan deze soundtrack veel bekend en schoon volk meewerkte: John X. Reed; Cindy Cashdollar en Glenn Fukunaga zijn de vaste bandleden, terwijl gastrollen weggelegd zijn voor onder anderen Ray Benson en Ralph White. Dat zijn clubjes waar je mee kunt uitpakken en het resultaat mag er dan ook zijn: de titel van de film wordt alle eer aangedaan en de muziek huppelt heen en weer tussen Bagdad en Texas: Oosterse sfeertjes mengen zich met country (*Pistol Packin' Papa*) en Texaans/Mexicaanse folk (bvb. in *Morning In Mexico* dat absoluut niet zou misstaan op een soundtrack van Ry Cooder) en zorgen voor een (te) klein half uurtje hoogst aangenaam luisteren. Zoals vaak bij soundtracks, zou je de beelden bij de muziek moeten kunnen zien, maar verder kan ik rustig beweren dat de soundtrack op zich er ook staat, zij het dat je vaak flarden van een nummer hoort en slechts drie of vier keer een echte 'song' in de klassieke betekenis van het woord. Laat dat echter vooral geen beletsel zijn om minstens eens te gaan luisteren. En als 't kan ook kijken. (DH)

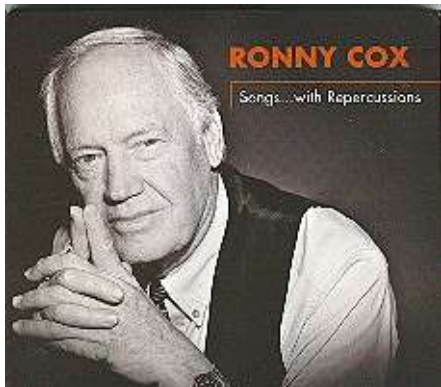

Tim Bragg / Waiting For The Light / Eigen Beheer (CDBaby)

Tim Bragg is een erg sympathieke 'bloke' uit Somerset, Engeland, die vele vrienden telt en die in die kringen als muzikant op handen wordt gedragen. De veelschrijver is al vele jaren gepassioneerd en intens bezig en *Waiting For The Light* moet zijn zesde cd zijn. Hij zweert duidelijk bij zijn onafhankelijkheid en we vermoeden dat hij de meeste kopers van zijn platen persoonlijk kent. Hij schrijft inderdaad mooie melodieën en dat leidt tot een aantal goed gedraaide songs als het openende *Have You Seen Her?*, dat hij à la Mick Jagger brengt, en die is, samen met de betreunde Phil Lynott (Thin Lizzy) en Van Morrison, te rekenen tot zijn grote voorbeelden. Daar komt hij ook openlijk voor uit en, geef toe, er zijn slechtere rolmodellen denkbaar. Dat hij zijn songs dan nog met het heilig vuur brengt, is nog een pluspunt. Helaas zijn we niet zo te spreken over de uitvoering. Gitarist Jules Reason laat mooie dingen horen, maar het drumwerk (van Tim Bragg zelf, die een reeks instrumenten voor zijn rekening neemt) is vaak te druk en te nadrukkelijk, zijn zang is soms onvast (niet toonvast) en de achtergrondkoortjes zijn meer dan eens gewoon ondermaats. Luister maar eens naar het dieptepunt *She's Gone Crazy*: ai ai ai. Niet elke song is bovendien even geslaagd. En dan die rijmelarij... U raadt het probleem: Tim Bragg heeft nood aan een strenge producer om alles in goede banen te leiden, althans op basis van deze *Waiting For The Light* (de andere platen zijn ons onbekend). Maar dat vraagt een investering die Bragg misschien niet aankan. Wie springt in de bres? (AL)

Copernicus / disappearance / Nevermore-Moonjune

Van Moonjune zijn we wel een en ander gewoon maar dit is toch wel een 'specialeke'. In de eerste plaats gaat het om een nauwe samenwerking met Nevermore Inc. Records. Maar dit is in nog veel meer opzichten een buitenbeentje. Centraal personage is ene Copernicus (Joseph Smalkowski), een New Yorkse performer, poëet en filosoof. Hij leverde al de teksten en zong die ook in. Alhoewel zingen hier een rekbaar begrip is. Het vocale aspect zweeft ergens tussen spoken word en wat Tom Waits doet. Muziek is er trouwens ook. Copernicus zelf kan je horen op toetsen en verder zijn er diverse bijdragen van een hele reeks gastmuzikanten waaronder Pierce Turner (eveneens Hammond B3 en percussie) en gitaristen Bob Hoffnar, Cesar Aragundi en Larry Kirwan & Mike Fazio (deze beide laatste van Black 47). Daarnaast zijn er tevens inkleuringen met o.a. viool, percussie, trombone en tuba. Alle muziek ontstond spontaan tijdens de opnamen. Het centrale thema is de verdwijning van het heelal, niets minder. En zoals je kunt verwachten is de visie van Copernicus geen optimistische. Een apocalyptisch en existentieel luisterspel met heel wat gothic trekjes maar ook al eens met een melodieuze passage. Ergens tussen het meest extreme werk van Elliott Sharp en Mauro Pawlowski zijn solo-uitstapjes, maar dan met tekst. Voor wie niet terugdeinst om geconfronteerd te worden met een horror vacuum. Wil je niet tot de categorie van "blind zombies of ignorance" behoren, dan ga je best eens een kijkje nemen op www.coperniconline.net. (GTB)

Ronny Cox / Songs... With Repercussions / Wind River WR4042 (www.folkera.com/windriver)

Ronny Cox is in juli 71 jaar geworden en heeft een enorme staat van dienst in de filmwereld en de muziekwereld. Zijn doorbraak was in 1972, toen hij als acteur speelde in de succesfilm *Deliverance* (voor de geïnteresseerden: hij speelde het karakter Drew Ballinger en deed de gitaarpartij in het door de film wereldberoemd geworden nummer *Dueling Banjos*). Na deze film was hij te zien in een groot aantal films (heel vaak als gitaarspelende acteur, zoals in de Woody Guthrie film *Bound For Glory*) en tv-series (o.a. *Star Trek*, *Stargate*, *Desperate Housewives*). Als musicus is hij nu aan zijn zesde cd toe (er is ook nog een dvd verschenen). De muziek is voor hem in feite het belangrijkste onderdeel, maar financieel gezien was het acteurschap nuttig.

Songs... With Repercussions is zijn laatste muzikale statement, verschenen op 1 september jl. Ruim 58 minuten lang trakteert Ronny ons op zijn aangename mix van folk, bluegrass, Texas swing en country. Elf van de 15 songs op de cd zijn geschreven door diverse songwriters (o.m. Darden Smith, Steve Gillette, Hugh MacDonald, Jack Williams, Eric Schwartz), er is één traditional, *The Water Is Wide*, het favoriete liedje van zijn twee jaar geleden overleden vrouw (hij heeft de song ook tijdens de uitvaartplechtigheid gespeeld) en drie songs zijn (gedeeld) van de hand van Ronny zelf. Het hele album is overigens een ode aan zijn vrouw, het eigen liedje *Grady* bijvoorbeeld wilde zij vlak voor haar dood nog eens horen. *Grady* gaat over een karakter in Ronny's geboortestad Portales in New Mexico: 'Grady would dance for a penny while he sang 'Those Oklahoma Hills where I was born'. I carry this picture of old Grady even though it's getting kind of worn, the edges are ragged and torn'. De begeleiding is in de eerste plaats in handen van drie musici uit South Carolina, Danny Harlow (mandoline, tenorgitaar), Susan Taylor (gitaar, banjo, piano) en Cary Taylor (bas, nylon string gitaar, harmonica). Zij verzorgen ook de achtergrondvocalen en waren vorig jaar de band waarmee Ronny optrad. Naast dit prima spelende drietal is voornamelijk fiddler Robert Bowlin (ook piano) prominent aanwezig. *Songs ... With Repercussions* is een prettige luister cd, waarbij Ronny met zijn prettige en soepele stem geholpen door een groep bekwame akoestische begeleiders een aantal goed gekozen, fijne en rustige liedjes brengt. De moeite waard en heel ontspannend. (FS)

Daddy / For A Second Time / Cedar Creek CCM003 (www.myspace.com/daddytheband)

Will Kimbrough en Tommy Womack waagden zich al eens aan een gezamenlijk avontuurtje begin jaren negentig onder de naam The Bis-quits. Ze brachten zelfs een LP uit op John Prine's Oh Boy! label. Daarna gingen ze elk hun eigen weg. Zo belandde Kimbrough bij Todd Snider en Rodney Crowell terwijl Womack het vooral solo probeerde en als songwriter in contact kwam met Dan Baird en Jason And The Scorchers. Dat ze anno 2009 elkaars gezelschap terug opzochten, is een goede zaak voor de liefhebbers van americana rootsrock. Daddy (met als ondertitel *For A second Time*) bevat tien nummers gedrenkt in de erfenis van The Band/Dylan, John Hiatt en The Doobie Brothers met extra links naar J.J. Cale, Bo Diddley en Dr. Hook (*I Want To Be Clean!*). Gezonde gitaarrock met mondharmonica en Hammond om het verschil te maken tussen het overaanbod in het genre en met een uitstekende akoestische afsluiter. Bovendien brengen ze enkel eigen werk met uitzondering van *The Ballad Of Martin Luther King* (Mike Millius). Beide heren wisten zich ook te omringen met de juiste muzikanten: drummer Paul Griffith (een van de meest gegeerde sessiemuzikanten in Nashville), bassist Dave Jacques (John Prine, Emmylou Harris) en John Deaderick (Dixie Chicks, Michael McDonald). Perfecte soundtrack om te cruisen op Highway 61 maar ook thuis zeer genietbaar. (GTB)

Drive-By Truckers / Live From Austin, TX / New West NW6168 (Sonic Rendezvous)

Gitarist/zanger Patterson Hood is momenteel bezig met een solo cd. Een buitenkansje om een live cd uit te brengen zullen ze gedacht hebben. En ze kwakten er nog een dvd bij ook. Maar daar gingen ze in de fout. De dvd is exact hetzelfde concert als de cd. Met andere woorden twee keer hetzelfde, maar dan één keer met beeld. Wat is de meerwaarde daarvan? Het zou juist zo mooi zijn geweest om een dvd te kunnen kopen met een cd erbij met speciale opnames, of onuitgegeven nummers of... andersom. Het zijn opnames gemaakt in september 2008 voor de tv-show 'Austin City Limits' en dat merk je ook wel. De set is niet al te ruig opgebouwd en er wordt bij wijle veel te ingetogen gemusiceerd. Ik blijf met honger achter als ik naar de cd luister en zelfs de dvd kan me niet helemaal bekoren. Of is het nu het trage op gang komen van de set? We moeten tot het vierde nummer, dus 15 minuten, wachten tot ze het Neil Young georiënteerde *The Righteous Path* van Patterson Hood brengen. En onmiddellijk daarna zakt de ietwat gerezen pudding weer in elkaar met het vrij saaie niemendalletje *I'm Sorry Huston* geschreven en vrij onzeker gezongen door bassiste Shonna Tucker. Met de heerlijke Southern rocker *3 Dimes Down* herpakken ze zich. Hoogtepunten zijn

Hoods monotone *Puttin' People On The Moon* en het eerder genoemde *The Righteous Path*, zeker vanwege de tekst. Maar zoals gezegd, de dvd zegt iets meer dan de cd. Maar laten we eerlijk zijn... hoe vaak gaan we ervoor zitten om eens lekker een Drive-By Truckers concert te bekijken? En wat doet toetsenist Jay Gonzales eigenlijk in de band? Hij is nauwelijks te horen... Leuk voor de fans. (PJAC)

Phil Friendly with Pete Anderson / My Shadow / Sonic Rendezvous SRV 054 (Sonic Rendezvous)

Phil Friendly kwam voor het eerst in mijn leven opduiken verleden jaar wanneer hij een cd met Albert Lee opnam. Het betrof hier het fijne schijfje *California Rockin'* uitgebracht op het Evangeline label. Ik wist meteen bij wie ik moest aankloppen voor de echte authentieke rockabilly, 50's en 60's rock and roll, countryrock en country. Voor zijn nieuwste cd heeft hij Pete Anderson opgezocht, o.a. bandleader, gitarist en producer van Dwight Yoakam. Deze veelzijdige muzikant blijkt al jaren een fan te zijn van de muziek van Phil Friendly. Hun collaboratie levert, net zoals bij die met meester-gitarist Albert Lee, een heerlijk dampend schijfje old time rockabilly, retro rock & roll en sixties country op. De cd bevat negen songs van eigen makelij, twee covers van Melvin Endsley en Marty Wilde songs, met als bonus vier eerder opgenomen tracks met de legendarische muzikanten Al Casey en Jody Reynolds, beiden spijtig genoeg onlangs overleden, en een cover van *Everybody's Movin'* van rockabillylegende Glen Glenn, nog een illustere vriend van Phil. Alle songs klokken af tussen de twee en drie minuten zoals dat gebruikelijk is in het genre. Wie op zoek is naar 'the real stuff' weet bij dezen waar hij terecht kan. Warm aanbevolen. (BV)

Holmes / Holmes / Groovy Gravy GG-1143 (www.sweetholmes.com)

Liefhebbers van briljante popmuziek zijn bij Holmes, nom de plume voor Roy Shakked, aan het juiste adres. Deze in Israël geboren muzikant en songwriter verblijft momenteel in Los Angeles waar hij het label Groovy Gravy Records runt, onder de namen The Tao of Groove en Jazzelicious diverse klassieke songs van o.a. Sarah Vaughan, Jimmy McGriff, McCoy Tyner en Carmen McCrae remixt, muziek maakt voor videogames, reclamespots en televisieseries en er dus ook nog eens in slaagt de perfecte popsongs af te leveren. Een bezig bijtje dat geen half werk aflevert. Na de EP *Holmes* en de cd *Stop Go* is er nu deze nieuwe titelloze cd. We waren geen klein beetje onder de indruk van zijn eerdere werk. Wel, zijn nieuwe songs zijn van hetzelfde kaliber. Luchtige maar toch ingenieus in elkaar gebokste popsongs. Het betreft hier zeer aanstekelijke liedjes die bij een ochtendlijke luisterbeurt heel mijn dag goed maken. Holmes neemt de zang en alle toetsenpartijen voor zijn rekening, waar nodig aangevuld door de strijkers, blazers en snaarinstrumenten van enkele bevriende muzikanten. Aanbevolen songs voor de iPod: *Let Go, Unsatisfied, Gone, Hurts So Bad, So Many Of You, Hiding Away From Me* en *Prove Me Wrong Again (Slow Take)*. Tot mijn grote verbijstering stelde ik eind vorig jaar vast dat onze vriend Holmes op tournee geweest was in Europa en daarbij ook België met een bezoekje verrijkt had. Het zal me geen tweede keer overkomen dat ik dat niet tijdig in de concertkalender opmerk. (BV)

Zakiya Hooker / Keeping it Real / Boogie With The Hook (Sonic Rendezvous)

Het is niet gemakkelijk om in de blues met de naam Hooker door het leven te gaan, en al helemaal niet als je de dochter bent van de grote John Lee Hooker. Alhoewel, het heeft natuurlijk ook wel voordelen, zoals een ruimere aandacht voor je cd-releases, en daarenboven is het altijd meegenomen als je kunt putten uit een rijke muzikale erfenis of als pa gewoon al een acte de présence maakt op je plaat (al is het natuurlijk dubieus om daar in dit geval over te spreken). Zakiya Hooker brengt hier expliciet hulde aan haar legendarische vader. Twee songs, *Hug U Kiss U* en *One Bourbon One Scotch* (inclusief obligate glazengerinkel als intro), zijn van zijn hand, en de versies van Zakiya mogen er best zijn. Pa zal zich niet omdraaien in zijn graf, zijn dochter brengt zijn overbekende songs namelijk met veel bravoure en enthousiasme. Ook een andere blueslegende, Robert Johnson, wordt op deze plaat nog eens gefêteerd, met (nog maar eens) een cover van *Crossroads / Standing At The Crossroad*, in een wel erg funky versie, op stoom gebracht door een fijne mondharmonica. Geen onmisbare versie misschien, maar wel heel goed gedaan. En dat geldt eigenlijk voor deze hele cd, waarop ook vier songs van Zakiya Hooker zelf prijken, weliswaar samen geschreven met haar echtgenoot/bassist Ollan Bell. Zoals *Cold Cold Feeling*, een prachtige, archetypische bluesleper. Ook *End Of The World Blues* is zo een meeslepende trage blues, en in de intro van dit nummer horen we nog even de stem van The Healer Himself... En als uitsmijter krijgen we het meer dan uitstekende *Rock These Blues Away*, een samenwerking tussen vader en dochter Hooker. Het eerste deel van *Keeping It Real* neigt een ietsje meer naar traditionele blues, terwijl het tweede deel misschien wat meer funky en soulgetint is. Er doen dan ook een heleboel muzikanten mee op deze plaat, wel bijna dertig, waarvan de helft Amerikaans en de helft Argentijns zijn, en de opnames hebben dan ook zowel in Oakland als in Buenos Aires plaatsgevonden. Best een fijn plaatje al bij al, en het lukt Zakiya met verve om de titel van de plaat waar te maken. Om af te sluiten even een citaat uit de hoesnota's: 'Life is not about how to survive the storm, but how to dance in the rain'. Zoveel wijsheid, daar worden wij nu eens stil van... (MV)

The Klezmatics / Wonder Wheel / Fréa MWCD 4064 (Central Distribution)

De ondertitel van deze cd van the Klezmatics is 'Lyrics by Woody Guthrie'. Nora Guthrie, de dochter van Woody (en zus van Arlo), stapte ruim tien jaar geleden op Billy Bragg af met de vraag of hij wat van de drieduizend teksten van Guthrie op muziek wilde zetten. Dat leverde twee albums op, waarbij Bragg samenwerkte met Wilco. Nora heeft met die drieduizend teksten een waar goudmijntje onder haar beheer, zo lijkt het, want ze heeft nu de Klezmatics zover gekregen dat die ook vijftien van Woody's teksten op muziek hebben gezet. Het begint al zeer veelbelovend met het opgewekte *Come When I Call You*, hoewel we hier veeleer aan Americana of roots denken dan aan klezmer. Verderop wordt dat zeker goedge maakt, maar gasten als Susan McKeown, Boo Reiners en Kenny Wollesen zorgen er voor dat je hier geen pure klezmerplaat hoeft te verwachten. De teksten variëren nogal; van simpele wiegeliedjes als *Headdy Down* tot sfeertekeningen als *Mermaids Avenue* ('where all color of goodfolks meet, where the smokefish meets the pretzel, where the borscht sounds like the sea...') en natuurlijk wat kritische teksten. The Klezmatics maakten er prima liedjes van en voerden ze ontspannen uit, met onderweg een paar magnifieke arrangementen. Een aangename verrassing, want ik vreesde dat er

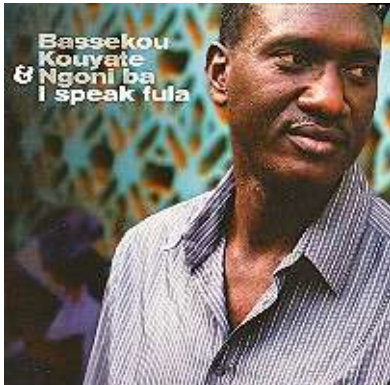

uit de prullenbak van Guthrie alleen tweede keus tevoorschijn zou komen. Dat valt alleszins mee, sterker: dit is een buitengewoon sterk album geworden. (HM)

!!! MAZZMUSIKAS HATS OFF: ALL HITS, NO MISSES !!!

Bassekou Kouyate & Ngoni Ba / I Speak Fula / Out | Here OH 013

(Xangó Music Distribution)

Na het succes van de cd *Segu Blue* werd niet alleen Bassekou een wereld(muziek)ster maar ook het instrument dat hij en z'n groep hartstochtelijk promoten; de ngoni, in al z'n maten en gewichten. Met deze nieuwe *I Speak Fula* zou die zegetocht wel eens best verder gezet kunnen worden. Over het belang van de titel kunt u alles lezen in de notities van het boekje waarin ook de songs worden toegelicht. Het belangrijkste voor ons is natuurlijk de muziek en die klinkt al even exuberant als op de debuutplaat. Uiteraard ligt het accent op de heerlijke klanken van de ngoni en het blijft ongelooflijk verbazingwekkend hoe zo'n akoestisch instrument zulk een impact kan hebben en tot volwaardig solo-instrument kan verheven worden. Daarnaast is er de hemelse zang van echtgenote Amy Sacko die op verschillende songs (*Torin, Torin!*) de lead vocals verzorgt. Als kersen op de taart zijn er opvallende gastbijdragen van o.a. Kasse Mady Diabate (zang op *Jamana Be Diya*), Toumani Diabate (kora op *Jamana Be Diya* en *Tineni*) en Vieux Farka Toure (desert bluesgitaar op *Bambugu Blues* en *Saro*). Zonder twijfel zal Bassekou ook met deze *I Speak Fula* hoge ogen gooien en wie er als eerste bij wil zijn om het live mee te maken kan terecht in de Naamsepoortgalerij in Brussel (16/10), het Zuiderpershuis in Antwerpen (17/10) of Rasa in Utrecht, waar de groep de cd komt voorstellen. Voorwaar niet te missen! (MN)

Steve Kuhn / Mostly Coltrane / ECM (Universal)

Steve Kuhn was amper eenentwintig toen hij (voor enkele maanden) de pianist was van Coltrane zijn kwartet. Met *Mostly Coltrane* brengt hij een ode aan zijn vroegere werkgever. Hij doet dat in uitstekend gezelschap met Joe Lovano (op tenorsax), bassist David Finck en drummer Joey Baron. Op de setlist staan composities die Kuhn met Coltrane speelde (*Central Park West*, *The Night Has A Thousand Eyes* en *I Want To Talk About You*) maar ook later werk dat pas in 1994 opdook op een plaat bij elkaar gesprokkeld door Alice Coltrane. De rustige openingstrack *Welcome* komt uit *Kulu Sé Mama* en zet meteen de toon voor de rest van de cd. Het is een opmerkelijk sereen en ingetogen schijfje geworden waarbij niet zozeer het aspect van de beeldenstormer in de verf gezet wordt. Natuurlijk zijn er de complexere passages zoals in *The Night Has A Thousand Eyes* en *Configuration* maar deze cd is alleszins een ideale introductie voor diegenen die steeds afgeschrikt worden door de gelaagdheid van Coltrane zijn wereld. Die is er hier ook maar wordt (dikwijls ogenschijnlijk weliswaar) minder expliciet in de verf gezet. Lovano is alleszins in topvorm en laat horen dat hij Coltrane bestudeerd heeft en er zijn eigen conclusies uit getrokken heeft (*Spiritual!*). Voor wie dacht dat ECM en Coltrane niet verenigbaar waren, wordt hier het tegendeel bewezen. (GTB)

La Nueva Banda De Santisteban / Sabor A Fresa / Vampisoul VAMPI CD 106 (Sonic Rendezvous)

Weer een nieuw pareltje aan de kroon van Vampisoul. Deze keer gaat het om de heruitgave van een LP uit 1971 (Belter 22.535). Verantwoordelijk voor dit tijdsgebonden werkstukje is de Madrileense componist Alfonso Santisteban. Zijn muziek is een typisch product uit de clubcultuur van het Madrid uit de jaren zestig: een zeer kleurrijke mengelmoes van Braziliaanse ritmen, typische filmmuziek uit die periode, jazz en Spaanse (flamenco)pop. Zijn *Flamenco Pop* uit 1969 wordt nog steeds als een klassieker beschouwd in Spanje en de verschillende soundtracks die hij componeerde, blijven voer voor verzamelaars. *Sabor A Fresa* bevat het allemaal. Met de koortjes erbij zit je natuurlijk meteen in de categorie van Ray Conniff, Burt Bacharach en Herb Alpert. Toch ook heel wat souljazz en als uitschieter het psychedelische *Limon Y Sal* (die gitaarsolo!). Als extra bonustrack krijg je nog een nummer uit de soundtrack *Ensenar A Un Sinvergüenza*, ooit verschenen als single. Te klasseren onder de betere clublounge. Voor wie houdt van Almodovar kitsch is dit een absolute aanrader. We durven er om te wedden dat Buscemi de originele versie al lang in zijn collectie had. Voor de echte vintagefans is er ook een gelimiteerde vinylversie. (GTB)

Grant Langston / Stand Up Man / MSG (www.grantlangston.com)

Ik zal maar meteen bekennen dat ik voor deze cd nooit ofte nimmer gehoord had van Grant Langston. Evenzeer mag ik bevestigen dat ik in de loop van de voorbije vier weken niet één plaat zo vaak beluisterd heb als deze én dat ik in die tijd ook alle andere platen van deze kerel heb aangeschaft. Dat heeft zo zijn redenen: Grant Langston produceert namelijk het soort country waar ik wég van ben: ver weg van Nashville, maar dicht genoeg bij Haggard en Yoakam om toch melodieus en beluisterbaar te zijn. Dat de vorige plaat van Langston live in Bakersfield werd opgenomen, zal wel geen toeval zijn. U snapt de setting: hele geuten rock sluipen binnen in de twang van deze moderne countrymuzikant, die nochtans de klassieke thema's bezingt: drank, drugs, vrouwen en alle mogelijke foute combinaties die met die ingrediënten te maken vallen. De tongue-in-cheek is nooit ver weg bij Langston (zijn band heet niet zomaar The Supermodels) en dat heeft tot gevolg dat je hier een uiterst fijn elftal geserveerd krijgt, met titels als *Burt Reynolds Movie Brawl*, *Just Pretend You Love Me Tonight* of *Shiner Bock And Vicodin (Don't Mix Too Well)*. Het leven van een echte vent in liedjes gegoten, dus. Hoogtepunt voor ons is *Not Another Song About California*, dat over... California gaat. Heerlijk, net als *Call You Bluff*, dat, naast een countryversie, ook een swamp reprise meekrijgt. Bijzonder fijne plaat van een kerel die we wat graag enkele jaren eerder hadden willen leren kennen. Nu u nog! (DH)

Delbert McClinton & Dick 50 / Acquired Taste / New West NW6174 (Sonic Rendezvous)

Dick 50? Ik kan niet zo goed volgen, Delbert zit met z'n 'dick' toch al dik in de 60. Wat ik wel weet, is dat deze cd heel wat beluisteringen nodig had om te kunnen bezinken. In een hernieuwde samenwerking met producer Don Was brengt Delbert ons 14 songs die hij schreef met vaste medewerker Kevin McKendree, maar ook met boezemvriend Gary Nicholson, Guy Clark, Anson Funderburgh, Tom Hambridge, Benmont Tench en Al Anderson. Met dat soort schrijversvolk zou je al gauw een spetterend feestje verwachten maar de cd werd behoorlijk bezadigd gehouden. Een heleboel stijlen zoals de trage barroom van *Can't Nobody Say I Didn't Try* (overigens heerlijke slide van Stephen Bruton), het funky *Do It*, het late night jazzy *People Just Love To Talk*, het New Orleans getinte *Willie*, het door tango beïnvloede *She's Not There Anymore* (echte tangodansers doen hierbij een napje), en de lijzige pubrock van *When She Cries At Night*, naast enkele r&b songs en de nodige ballads. Die zijn zoals altijd bij Delbert behoorlijk soulvol, maar wat ik mis zijn een paar rechttoe rechtaan rockende songs. Die hadden de cd ten goede gekomen. (MN)

Mission 5 / Search For A Perfect Life / Quarry Music QR-7762 (Sonic Rendezvous)

Een verdienstelijke rockplaat, deze *Search For A Perfect Life*, met voldoende afwisseling in het voor het merendeel vrij sterke songmateriaal. Een plaatje die de liefhebbers van groepen als R.E.M., Tom Petty & The Heartbreakers, Smithereens, etc... waarschijnlijk zal weten te bekoren. De muziek hier is vrij rechttoe rechtaan rock 'n roll, maar hier en daar zorgen een orgeltje of wat achtergrondkoortjes voor de nodige opsmuk en afwisseling. Clevere songs ook, dat zeker, na een aantal draaibeurtjes blijven de liedjes in je hoofd hangen en dat is altijd een goed teken. Dit laatste geldt zeker voor *Part Of The Plan*: een mooie melodie en een beetje countryinvloeden (Eagles maar dan met veel meer pit) maken dit tot een droom van een song. Werkelijk zeer mooi dus. De eerste twee liedjes (beide snelle rockers) op *Search For A Perfect Life* vind ik niet slecht, maar misschien toch een beetje te drammerig, te doorsnee. Daarna vertraagt het tempo wat en gaat de kwaliteit in stijgende lijn (zonder dat er hiertussen een causaal verband is overigens). De titel song en *Come Back* zijn mooie trage rocknummers en ook *Brand New Day* is erg meeslepend en sterk. En er volgt nog meer dat de moeite is, zoals de twee stevige rockers *G's Key* en *Come Out Come Out*, beide met stevig spetterend gitaarwerk, hier en daar een orgeltje, en veel melodieuze power. En bijna op het einde ook nog het sterke *All The Same Anymore*, vol vuur gezongen, en luister ook eens naar die lekker scheurende gitaarriffjes. Een live optreden van deze band lijkt me een ware belevenis te kunnen worden met dit soort muziek. Voor wat betreft Mission 5 op plaat wens ik toch even een kleine nuance aan te brengen; *Search For A Perfect Life* bevat namelijk genoeg kwaliteit in totaal, maar af en toe valt er een klein dipje te bespeuren in het songmateriaal. Misschien toch best even goed beluisteren vooraleer u een aankoop overweegt. (MV)

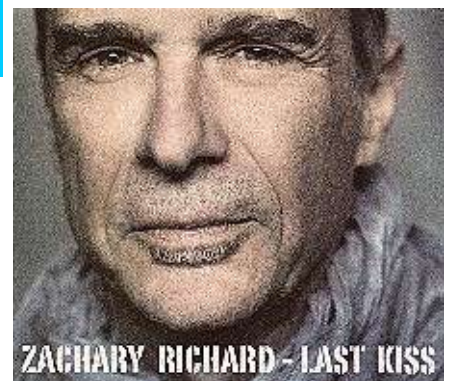
Nils Petter Molvaer / Hamada / Sula

Deze nieuwe cd van de Noorse trompettist is weer een uiterst geschikte soundtrack om u in hogere sferen te begeven. Er worden ijle cinematografische soundscapes gecreëerd aan de hand van spaarzaam bij elkaar gesprokkelde trompetnoten. Af en toe worden ze geaccentueerd door aangepaste gitaarspelereien, wat bas en drums en natuurlijk de nodige effecten via loops en samples (straatgeluiden uit Cairo, opnamen uit een boeddhistenklooster in Mongolië). Met het prachtige Badalamenti-getinte *Sabkah* maar ook met een heel donker kantje. *Hamada* is niet toevallig in het Arabisch synoniem voor dood of barre steenwoestijn. Slechts twee maal wordt de muur van stilte doorbroken. Een keer met complexe beatstructuren (*Friction*) en één maal met een uitbarsting die regelrecht uit het repertoire van een heavy metal groep geplukt lijkt. Wie houdt van verstilde poëzie met af en toe een expressionistische insteek, kan zich deze *Hamada* gerust aanschaffen. Toch voor alle duidelijkheid vermelden dat dit veel meer is dan de gemiddelde electro-ambient. *Hamada* is een ogenschijnlijk stilleven waarachter een hele wereld schuil gaat met als continue spanningsboog de hevige tweestrijd tussen licht en donker. Fascinerend. (GTB)

!!! MAZZMUSIKAS HATS OFF: ALL HITS, NO MISSES !!!

Zachary Richard / Last kiss / Artist Garage
ARGA26 (www.zacharyrichard.com)

De uit Louisiana afkomstige songwriter, dichter en milieuactivist Zachary Richard heeft er al een indrukwekkende muzikale carrière opzitten. Als ik goed geteld heb, is *Last Kiss* alweer zijn negentiende release. Twee jaar geleden kwam hij met het meesterlijke *Lumière Dans Le Noir* op de proppen, wat mij betreft een hoogtepunt in zijn oeuvre. Opvolger *Last Kiss* gaat op hetzelfde elan verder. Met dat verschil dat we hier te maken hebben met zijn eerste Engelstalige plaat in vijftien jaar. De liedjes op de cd zijn opgenomen in diverse locaties zoals Montreal, Parijs, Brussel, New Orleans, Los Angeles en Lafayette, Louisiana. Voor de productie tekenden Zachary zelf en de gekende New Orleans pianist David Torkanowsky. De muzikanten die hun medewerking verleenden aan deze cd zijn een bont gezelschap waarin we o.a. multi-instrumentalist Eric Sauviat, David Torkanowsky, Susan Cowsill, Johnny Vidacovich, Theresa Andersson, Matt Rhody, Bill Dillon, Bill Summers, Fred Koella, Matt Clifford, Dean Parks, Larry Goldings en Larry Klein terugvinden. Muzikanten uit Canada, New Orleans, Frankrijk en Californië waarmee hij weer een heerlijk plaatje in elkaar gebokst heeft. Hoogtepunten bij de vleet: de prachtige cajun country van *Dansé*; de onvermijdelijke post-Katrina song met gospelbacking *The Levee Broke*; de sublieme titel song *Last Kiss*, een mix van r&b, rock en songwriting; de met strijkers verrijkte ballades *Give My Heart* en *The Ballad Of C.C. Boudreaux*, en het swampy bluesy trio *Some Day, Sweet Daniel* en *Come To Me*. De enige Franstalige song op de cd is de hartverscheurend mooie trage wals *Au Bord De Lac Bijou*. Op afsluiter *Acadian Driftwood*, een Robbie Robertson original, krijgt hij vocale bijstand van niemand minder dan Céline Dion wat

resulteert in een niet te versmaden countrygetint duet. Te klasseren naast *Acadie* van Daniel Lanois en Robbie Robertson's titelloze debuut met het magistrale *Somewhere Down The Crazy River*. (BV)

The River Brothers / No Regrets / Frozen Peach 714

(www.myspace.com/theriverbrotherslive)

Deze vanuit Chicago/Illinois opererende, vijfkoppige band, bestaande uit al wat oudere muzikanten, verblijdt ons met hun debuut-cd *No Regrets*. De elf door de band zelf geschreven en zeer gevarieerde songs werden live opgenomen in Studio 1 van Radio WFMT in Chicago en bieden een mooi overzicht van alle muziekgenres die deze optimistische bende bijeenspeelt. De songs gaan over alledaagse dingen met een voorkeur voor het belang van het echte familiegeluk met songs als *Mama* (bluegrass), het voortreffelijke *Want What You Have* waarin vertelt wordt waarom hechte familiebanden de grootste schat op aarde zijn en tenslotte *American Family Song* (honky tonk) waarin een ode aan alle vaders wordt gebracht. Verder wil ik graag de cajun in *Lucky* en de Americana in openingstrack *I Feel Music*, *Everybody Needs An Angel* en het lijflied *I Walk A Fine Line* onthouden. De beste song is echter het rootsy *Roadhouse* dat drijft op het heerlijke harmonica- en 'zaag'spel van LJ (eigenaardig maar waar, de leden van de groep worden enkel met hun initialen of voornamen vernoemd). Dit alles maakt van deze *No Regrets* een leuke opgewekte schijf, vol positieve boodschappen die gedragen worden door de gitaar en vocals van groepsleider JB, de pedal steel en dobro partijen van Rich, de baslijnen van Paul, de viool en mandolinekunstjes van LJ en het drumwerk van Tommy. Niets nieuws onder de zon, maar door zijn enthousiasme best te pruimen. (BD)

Tanel Ruben / Kogutud Rikkus (Collected Riches) / Ava Muusika (www.tanelruben.com)

De negenendertigjarige drummer Tanel Ruben is zowat een van de drukst bezette muzikanten in zijn thuisland Estland. Alhoewel jazz zijn favoriete speelterrein is, schrikt hij niet terug voor uitstapjes in het domein van pop, soul en rock. Zo was zijn eerste cd, *A Sentimental Call*, een voorzichtige flirt met nujazz. De opvolger kwam er onder de groepsnaam Hinkus en was een samenwerking met de populaire Estlandse popzangeres Maarja. *Look Around* was een luchtige kijk op de kruisbestuiving tussen r&b, pop en (acid)jazz. Wat ons echter vooral intrigeert, zijn de talrijke nevenprojecten waar Ruben bij betrokken is. Hoe dat allemaal klinkt, kun je zelf eens uitvissen op zijn website. Hier klinkt alles veel gedurfter en meer experimenteel. Zoals de eerste track op deze nieuwe cd. Een interessant samenvoegen van electro met funky jazz in het verlengde van wat E.S.T. zo goed deed. Met de titeltrack belanden we dan in Brazilië. Complexe bossa nova met aangepaste scating van zangeres Kadri Voorand die ook een aantal nummers mee schreef. We horen haar trouwens nog een paar keer aan het werk. Verder boeit alleszins nog het complexe *Snake Song* met sterke uithalen van saxofonist Raivo Talenau. Er wordt in alle Scandinavische sereniteit afgesloten met piano en cello. *Collected Riches* is hedendaagse jazz boordevol kruisbestuivingen. Deze cd kwam bij ons terecht nadat we kennismaakten met Tanel Ruben toen hij begin deze zomer optrad tijdens het Plazey Festival in Brussel met een groep rond de Estlandse saxofonist Villu Veski en zangeres Sofia Rubina. Van deze laatste horen we beslist nog meer. (GTB)

Sue Sergel / Move Into The Light / Last Buzz BUZZ-8049 (www.lastbuzz.com)

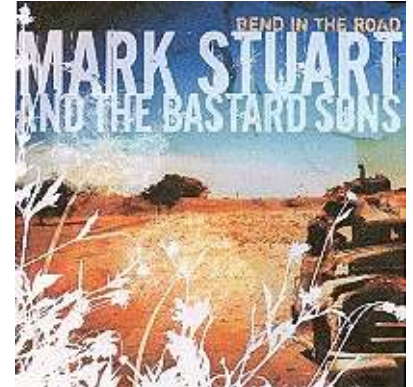
Sue Sergel is van geboorte afkomstig uit Liverpool. In 1974 komt er op haar werk een lange blonde Zweed binnengewandeld en de vonk slaat over. Ze verhuist naar Zweden waar ze ondertussen al een slordige 35 jaar actief is in de muziekscène. Ze heeft in diverse gekende Zweedse blues- en bluesrockgroepen gezongen waarvan ik jullie de namen ga besparen. Die kan je terugvinden in de biografie op haar website. We gaan ons concentreren op haar nieuwe cd *Move Into The Light* die ze onder eigen naam uitgebracht heeft. Sue Sergel heeft een zeer aangename en genietbare stem die diverse genres aankan. Op deze cd, die voor de helft uit eigen materiaal bestaat, krijgen we een veelvoud aan stijlen geserveerd. Van jazzy blues, funky jazz over klassieke Chicago blues tot New Orleans getinte gospel, soul en swing. De covers op *Move Into The Light* zijn afkomstig van Ida Cox (*Wild Women Never Get The Blues*), Nappy Brown (*I'm Walkin' Out On You*), Elmore James (*It Hurts Me Too*), Percy Mayfield (*Please Send Me Someone To Love*), Jimmy Rushing (*Goin' To Chicago Blues*) en een bluesmedley van T-Bone Walker/Sonny Boy Williamson (*Stormy Monday/You Gotta Help Me*). Wie de zoveelste platte herhaling van deze bluessongs verwacht, is eraan voor de moeite. De muzikale arrangementen van ene Johan Johansson zorgen er juist voor dat deze songs net een iets andere klankkleur meekrijgen waardoor het geheel toch fris en swingend klinkt. Aanbevolen songs: een Marcia Ball getinte New Orleans song *Bus Driver*, het retro jazzy bluesje *Desolation Blues*, de jazzy swingblues van *She Died With Her Lipstick On*, de schitterende uitvoeringen van de Ida Cox, Nappy Brown en Jimmy Rushing songs en uitsmijter *Blues For Fadime*. Alleen al deze song rechtvaardigt de aanschaf van de cd. Deze oosters/Noord-Afrikaans getinte bluessong is een ode aan Fadime Sahindal, een jong Zweeds meisje van Koerdische origine die door haar vader doodgeschoten is, verpakt onder de noemer 'eremoord'. Een zaak die in Zweden voor veel opschudding zorgde. Deze huiveringwekkend mooie song is dan ook nog eens in het Zweeds gezongen waardoor het nog een extra exotische dimensie meekrijgt. Sue Sergel is een meer dan aangename verrassing in deze barre tijden van Engelse, blonde bluesrockende jonge deernes waar ik me tot in het oneindige aan erger. (BV)

Star Anna & The Laughing Dogs / The Only Thing That Matters / Big Bubba Dog BBD002 (Sonic Rendezvous)

Toeval bestaat, want nadat ik mij via Amazon zowat drie maanden geleden en op basis van de positieve recensie in ons tijdschrift, het debuutalbum *Crooked Path* van Star Anna had aangeschaft, dropte onze chieft onlangs die altijd moeilijke opvolger in mijn bus. *Crooked Path*, met zijn nu al tijdloze songs *Black Cat Blues*, *No Surprise* en *Wait*, blies mij compleet van de sokken met de mooiste alt.country muziek die ik de laatste maanden te horen had gekregen. De verwachtingen waren dus zeer hoog gespannen en kregen meteen een kleine deuk na de beluistering van een halve cd: openingstrack *Sleep My Darling* begon als een mooie ballad, maar kreeg in het midden plots een elektrische gitaarsolo te verwerken die wel bij de song paste maar mij wel met

verstomming deed slaan. Ook de volgende songs (op *Where I Come From* na dan) werden gedragen door een stevige ritmesectie waarbij gitaarsolo's voor een als het ware 'rock & roll walkover' zorgden. Niet dat de songs slecht waren, want daar levert *Spinning My Wheels*, een zuipschuitsong ter camouflage van een gebroken hart, het bewijs van, maar waar waren al die prachtige alt.countrysongs gebleven die, mede door de inbreng van gastmuzikanten op lapsteel, mandoline, dobro, hammond en banjo, *Crooked Path* tot een parel hadden gekneed? De uitleg is heel simpel; in *The Laughing Dogs* werd gitarist Corey Dosch vervangen door Justin Davis en de gastmuzikanten werden achterwege gelaten waardoor er duidelijk voor een 'rock' richting werd gekozen. Niet getreurd echter want vanaf *For Now* en met *Restless Water* en *Lonely Ride Home* worden we weer verwend met heerlijke songs die nauw aanleunen bij *Crooked Path*. Als Star Anna dan met *All Her Ghosts* nog even in de huid van Amy McDonald kruipt met een song die moeiteloos kan concurreren met de zomerhitjes die door onze plaatselijke radiozenders grijs werden gedraaid en als ze weet af te sluiten met het akoestische, intieme en live gebrachte *Tripping Wire* dat ons kippenvol bezorgde, dan was onze oorspronkelijke verstomming grotendeels onterecht want deze dame met de prachtige stem: ze kan het duidelijk nog wel. The only things that matters (een zin die trouwens uit de openingstrack komt en die de boodschap meedraagt dat het songpersonage de nacht met haar geliefde wil doorbrengen) is voor ons dat Star Anna het songschrijven niet verleerd is en dat het album een meer dan waardige opvolger voor *Crooked Path* is... alleen stond de richtingaanwijzer in het begin een beetje verkeerd! (BD)

Mark Stuart & the Bastard Sons / Bend In The Road / Texacali

(www.markstuartmusic.com)

The Bastard Sons; je verwacht bij zo'n bandnaam een ongeregeld zootje rauwe muzikanten, maar dat valt een beetje tegen (of nee, dat ligt aan je muzikale smaak). Mark Stuart maakt met zijn band vrij gewone doorsnee country, af en toe een beetje doorspekt met wat rockelementen, maar door de bank genomen is het toch eigenlijk vrij brave muziek.

Daarmee is nog niets over de kwaliteit gezegd, want muziek hoeft niet noodzakelijkerwijs rauw of spectaculair te zijn om goed te zijn. Stuart is niet spectaculair, maar wel heel goed. Zijn liedjes zijn prima, hij zingt goed, en de band is zeer effectief, en op momenten ook stevig en pittig. Vroeger heette de band overigens The Bastard Sons of Johnny Cash. Ze zijn wat van de Cashtraditie afgedwaald, dus een herziening van de bandnaam is zo gek nog niet. Stuart kan veel, van de lekker stevige elektrische rocker *Power Of A Woman* naar de gevoelige akoestische ballad *Lonestar*, *Lovestruck Blues* (met accordeon, mandoline en gitaar), alles met overtuiging. Al met al een prima alt.countryalbum. (HM)

Allan Thomas / Brooklyn Boy In Paradise / Black Bamboo BBR 213 (www.allanthomas.com)

Beetje vreemd verhaal, me dunkt. De ondertitel van deze cd is 'The Unreleased Collection' en als je mijn graad van grijscharigheid bereikt hebt, gaat er dan een alarmlichtje knippen. Waarom bleven deze opnames onuitgegeven tot op vandaag? Waarom heeft de naam Allan Thomas nooit eerder een belletje doen rinkelen aan deze kant van de Grote Plas? Dat had nochtans gekund: Allan Thomas begon zijn muzikale avontuur al in 1966 en zijn eerste album dateert al van 1971. In de vier decennia tussen toen en nu, kwamen er nog vier platen en nu zijn er dus de onuitgegeven nummers waarvan ik vrees dat ze niet aan Europese oren besteed zijn. Voor de Amerikaanse West Coast moet dit nog lukken, maar hier in Europa zie ik niet meteen potentieel voor de mix van jazz, folk en easy listening (bij de eerste noten dacht ik zowaar aan James Taylor). Graham Nash en David Crosby zijn bekende fans van Allan Taylor. Dat is ergens een kwaliteitsgarantie, maar nogmaals: dit is zo door en door Amerikaans, dat je er in Europa geen hond voor wakker krijgt. Daarmee heb ik niet gezegd dat ik dit slecht vind (al is Allan Thomas zeker geen grote zanger, maar zo zijn er nog...) en het instrumentale *She's The Starlight* durf ik zelf onomwonden 'mooi' noemen, maar verder spijt het mij: ik krijg het hier warm noch koud van, maar dat overkomt me ook vaak bij Steely Dan of George Benson, namen die me ook door het hoofd gingen, bij de herhaalde beluisteringen die ik deze cd gegund heb. (DH)

Various / Jazz In 't Park Live 2008 / Eigen Beheer (Stad Gent)

Het Gentse Jazz in 't Park behoort al jaren tot de vaste afspraak aan het einde van het zomerfestivalseizoen. Met een gemiddeld bezoekersaantal van 20.000 kun je van een serieus succes spreken. De formule is eenvoudig maar doeltreffend: geef jong talent een kans en gun de oudere generatie de gelegenheid met iets speciaals uit de hoek te komen. Vorig jaar was het de vijftiende editie en dat wilden de organisators niet ongemerkt voorbij laten gaan. Daarom werden er tijdens die editie opnamen gemaakt die sinds kort verkrijgbaar zijn op een dubbel-cd voor de spotprijs van 10€. Het zijn ook niet zomaar wat reguliere live concerten die werden ingeblikt. Op cd 1 gaat het om het Jeroen Van Herzeele Project. Moderne hedendaagse jazz opgedeeld in twee luiken: *Mode 7 - Psalm* (15') en *Venus - Leo* (28'30"). Saxofonist Van Herzeele creëert in gezelschap van Fabian Fiorini, Giovanni Barcella en Jean-Jacques Avenel een krachtig verhaal, perfect opgebouwd naar een climax met de aangepaste extro. Over heel de lijn is er een grote spankracht, gedragen door een vurig en haast obsessieel spel boordevol details. Elk licht vertrouwd aanknopingspunt wordt meteen doorboord met nieuwe invalshoeken. Explosief maar coherent materiaal van internationaal niveau met een meesterlijke Van Herzeele. We zagen deze groep ook aan het werk in de Brusselse Beursschouwburg en het was even overtuigend. Wordt hopelijk zo snel mogelijk vervolgd. Op cd 2 hoor je Ben Sluijs en zijn Unplayables (Jeroen Van Herzeele, Eric Vermeulen, Manolo Cabras, Marek Patman) met drie nummers. Ze zaaien eerst onrust, rekken vervolgens het uitgetekende patroon uit in tijd en ruimte om er nadien een aangenaam golvende welving aan te geven. En dat is nog maar *A Set Of Intervals: Close*. Met *Where Is The Joy* en *Scalewise* verleggen ze deze grenzen op bijwijlen stormachtige wijze. Fascinerend van begin tot einde. De Jazz Lab All Stars (Peter Hertmans, Nic Thys, Bart Defoort, Frank Vaganée, Félix Simtaine, Nathalie Lories) mogen het feestje afsluiten. Een uiterst sterk visitekaartje van de Belgische jazz. Jan Schiettekatte en zijn ploeg verdienen hiermee een extra grote pluim op hun hoed. Enig klein minpuntje is het ontbreken van info over de muzikanten die meespelen. De cd is te verkrijgen in de stadswinkel van het Administratief Centrum (Woodrow Wilsonplein) en de Dienst Feestelijkheden (Gasmeterlaan 107) in Gent natuurlijk. (GTB)

Various / Radio Modern – The ABC Of Swing, Bop 'n Roll / EMI (EMI)

Een paar jaar geleden geraakten ze in Amerika helemaal in de ban van de swing & jive. Zelfs het toonaangevende jazzblad *Downbeat* wijdde er een artikel aan met niemand minder dan Brian Setzer op de cover! Die hype waaide helaas nooit echt over naar hier en is trouwens ook ginder al fel verminderd. Gelukkig hebben we in Vlaanderen sinds een paar jaar Radio Modern. Achter het concept van Radio Modern gaat een groepje jongeren schuil dat zijn hart verloor aan de muziek maar ook de hele levensstijl uit de periode van de bigband en de prille rock-'n-roll. Vintage is het sleutelwoord, zowel voor de muziek als voor de kledij. Je moet het heus eens beleven zo een avondje Radio Modern. Zelfs wie enkel zweert bij andere dansstijlen gaat voor de bijl. Eindelijk is nu ook de muziek apart verkrijgbaar. Het werd meteen een driedubbele compilatie. Dit is rocken, boppen, jumpen en jiven van begin tot einde. Hoofdzakelijk oud materiaal natuurlijk maar ook met een paar hedendaagse roots- en retro groepen zoals de onvermijdelijke Lady Linn, The Domino's (met Patrick Ouchène) en The Big Four. Onweerstaanbaar met prachtig aangepaste hoes. (GTB)

!!! MAZZMUSIKAS HATS OFF: ALL HITS, NO MISSES !!!

Various / Sensacional Soul Vol. 2 - 32 Groovy Spanish Soul & Funk Stompers 1965/1972 / Vampisoul VAMPI CD 099 (Sonic Rendezvous)

Wat viel er daar in de bus? En waar was volume one? Die hadden we gemist, maar dat bleek niet zo erg te zijn, want toen ik de recensies erop naslas bleek volume one niet zo gedurfd en wat makker te zijn. Volume two is een compilatie van super obscure Spaanse funk en (pop)soul uit de periode 1965–1972. De tijd dat dictator Franco nog altijd de plak zwaaide in Spanje. In zekere zin betekende soulmuziek in Spanje net zoveel als het in de VS deed, namelijk een soundtrack zijn voor de gebeurtenissen rond het Civil Rights Movement. De

mensen wilden vrij zijn, vrij van Franco... In die tijd kon je twee dingen doen als band, als je tenminste wat succes wilde boeken. Je mengde je in de psychedelische scène of je liet je sterk beïnvloeden door alle soul die uit de VS kwam overwaaien. Maar gelukkig kozen de meeste bands op deze dubbele verzamelaar een alternatieve weg. Ze mengden namelijk beide stijlen en creëerden een vrij unieke sound. Het werd een meestal up-tempo, soms opgefokt, rauw en robuust soort van garagesoul. De meeste bands hebben een furieuze drummer en de punkerige blaaspartijen, fuzzy gitaarpartijen, de blaffende baspartijen en heerlijke orgelgrooves zijn om van te snoepen! Of het nu funk of dansvloersoul, psychedelische soul of 'freakbeat' is, het klinkt allemaal even opwindend. Soms rommelig, maar ook vaak zeer poppy en afgerond, maar allemaal even aanstekelijk. Ossie Layne brengt bijvoorbeeld een punky versie van Jackie Wilsons *Higher And Higher*, Peter Soto doet een Spaanstalige versie van John Lee Hookers *Boom Boom*. Alex Y Los Findes maakten een Spaanse versie van *Reach Out, I'll Be There* (Four Tops) en die heet dan *Es Mejor Dejarlo Como Está*. The Brisks brengen een Spaanse soulversie (!) van Hendrix' *Stone Free*. Maar dat was het dan ook wat covers betreft, alle andere songs zijn originals. Hoogtepunten zijn o.a.: Los Bravos met een reggaesoulsong *Rudi's In Love*; de band Evolution liet zich op *I'm Walkin' High* overduidelijk beïnvloeden door Carlos Santana. De Joe Cogra Group maakte met *Darkness* spectaculaire 'jazzfusionpopsoul', als u me toestaat even te freewheelen. En het gaat zo maar door, 32 songs lang een freaky en erg soulvol dansfeest! Overheerlijk. (PJAC)

Various / The Rough Guide To The Music Of Cuba / World Music Network RGNET1225CD

Various / The Rough Guide To Irish Folk / World Music Network RGNET1226CD

Various / The Rough Guide To Merengue Dance / World Music Network RGNET1229CD (Central Distribution)

De makers van de Rough Guides blijven consequent, enkele edities geleden startten ze een nieuwe uitgave politiek en ze blijven er aan vasthouden. Waarvoor hulde! Dat betekent dat er ook bij deze drie recente edities een bonus-cd zit.

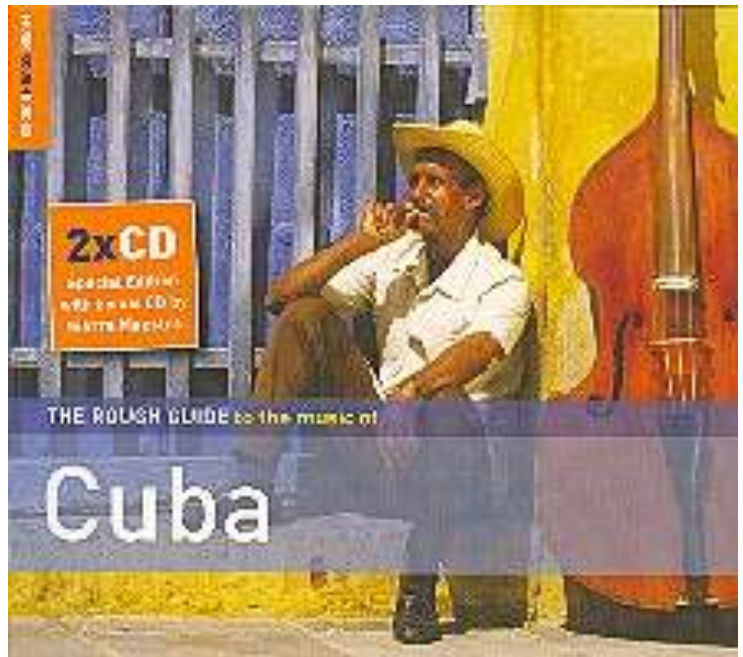
Het is niet de eerste keer dat ze aandacht besteden aan de muziek van Cuba en alhoewel het allemaal een beetje herkenbaar wordt, slagen zij er toch in een zeer gevarieerde compilatie te breien die zowel nieuwelingen als oudgedienden zal bekoren. Na zoveel compilaties komt het er eigenlijk niet meer op aan hoe grensverleggend deze cd is, maar wel hoe entertainend hij is. Op dat punt scoort de plaat in z'n geheel met een puike mengeling aan muziekstijlen zoals rumba, salsa, guaguanco, son én jazz, met een hoop minder gekende namen en enkele kleppers zoals de Afro-Cuban All-Stars, Orlando 'Cachaito' Lopez en Sierra Maestra. De bonus-cd is niets minder dan Sierra Maestra's cd *Son: Soul Of A Nation* en dat is voorwaar een bruisend cadeautje voor de warmbloedige luisteraars onder ons.

Dan belanden we in koudere gebieden met de *Irish Folk* verzameling. Voor zover ik m'n collectie heb geraadpleegd moet dit zowat de vierde Rough Guide zijn die zich ontfermt over Ierland, de tweede die specifiek op de folk wordt gericht. Een uitgebreide compilatie met 17 songs, evenveel bekende en minder bekende namen die op traditie gestoelde nummers brengen; instrumentaal zowel als gezongen, up-tempo of in ballad stijl. Niettegenstaande de geboden variatie is deze cd toch moeilijker in één ruk te beluisteren. Dit is zo'n typisch cd'tje voor de meervoudige cd-lader waarbij de andere cd's voor de nodige afwisseling kunnen zorgen. Idem dito voor de bijgeleverde bonus-cd van Karan Casey, *Ships In The Forest*.

Een cd die zeker niet in één ruk gesavoureed mag worden is de *Merengue Dance*. Met namen die alleen een bel zullen doen rinkelen bij Latijns-Amerikaans getinte fuifbeesten is dit een feestplaat van begin tot einde en dat wil wel eens pijn doen aan de kuiten. Bij deze typische stijl uit de Dominicaanse Republiek is het gewoonweg onmogelijk stil te blijven zitten en dan zijn

andere, minder uitbundige cd's handig om een paar rustpuntjes in te bouwen. Bonus-cd *Mambeao* van Carlitos Almonte Y Su Acordeón Cinco Estrellas was mij onbekend, maar de man en zijn groep blijken sterren te zijn in eigen land en de moderne variant van de 'merengue típico' die zij brengen, bewijst waarom!
Het is bijna cadeautjestijd, u weet waar te beginnen. (MN)

**!!! MAZZMUSIKAS HATS
OFF: ALL HITS, NO
MISSES !!!**
**Ben Winship & David Thompson /
Fishing Music II - A New collection
Of Acoustic Folk, Blues & Swing /
Snake River SRR-123**
www.fishingmusic.com

De eerste *Fishing Music* hebben we jammer genoeg gemist. Jammer, toch als je geconfronteerd wordt met de kwaliteit van *Fishing Music II*. Op de site kun je gelukkig ook uitgebreid kennis maken met het eerste deel, dat op zoveel enthousiaste reacties kon rekenen dat dit tweede volume niet kon uitblijven. Muzikant en producer Ben Winship en muzikant en fervent vliegvijsser David Thompson kwamen in 2002 op het idee songs te verzamelen die gingen over vis, vissen en rivieren, en die op te nemen met vrienden. Goeie vrienden, wel te verstaan, want lieden als Mike Dowling (vliegvijsser van stand, maar ook top akoestisch gitarist van Richard Thompson klasse, en lesgever in beide!), klarinettist Bill Novick en de zangstemmen Tim & Mollie O'Brien, om maar die te noemen, zijn niet de eerste de besten. In 2003 kwam *Fishing Music* uit, een gevarieerde schijf met traditionals, waaronder een deun gearrangeerd door Doc Watson, plus songs van Henry Thomas (arr. Taj Mahal), Hoagy Carmichael, Duke Ellington, Django Reinhardt, Winship & Thompson en anderen. Ook voor de tweede verzameling trok men een jaar uit (2008-9), maar het resultaat is ernaar: blijkbaar was het mogelijk nog eens materiaal van niveau te vinden of te schrijven, de songs swingen als de builenpest, de instrumentale muzikale hoogstandjes en vlekkeloze zangpartijen volgen elkaar in sneltreinvaart op. Luister maar eens naar de klaterende banjo, mandoline, dobro in Winships *Waiting On The Evening Rise*. Of de zang in het traditionele *Wade In The Water*. Mike Dowling bracht ditmaal ook songs aan, waaronder de instrumentale *Fishin' In The Wind*, waar hij, vaak unisono, met Winship op mandoline, nog eens als vanouds te keer gaat: 'époustouflant'. Ook zijn *I Caught A Keeper* is een prachtnummer, gezongen door Mike zelf en Mollie O'Brien. Er is zelfs een A.P. Carter song, *The Winding Stream*, in oude stijl gespeeld en aandoenlijk gezongen door Aoife O'Donovan. Maar we ontdekken geen enkele vuller. Zestien tracks lang sprankelt en dartelt deze afwisselende americana plaat als de vissen spartelend aan het eind van de lijn. Maar, zo zeggen de makers, het gaat niet om de vis, wel 'about being outdoors, and having time with friends or just yourself'. Een klassieker à la *Brother, Where Art Thou?* in de maak. (AL)

Alles uit deze e-zine mag geknipt en geplakt, gekopieerd, geheel of gedeeltelijk overgenomen worden na het fiat van de afzender.
Vals volk maakt daarentegen veel kans op een voodoovloek met wreed virus!
Distributeurs met een hart voor muziek sturen hun giften in natura (cd's, géén brood, boter & charcuterie!) naar:
MazzMusikaS Free-zine, Van Erstenstraat 24, B-2100 Deurne-Antwerpen, België
